

Sygn. akt IV CSK 232/14

POSTANOWIENIE

Dnia 17 października 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Bogumiła Ustjanicz

w sprawie z powództwa Skarbu Państwa – (...) Oddziału Straży Granicznej
w G.

przeciwko P. Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w G., Przedsiębiorstwu
Inżynieryjno - Technicznemu "T." Spółce Akcyjnej w G. i J. K. o nakazanie
ewentualnie o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 17 października 2014 r.,

na skutek skargi kasacyjnej strony powodowej

od wyroku Sądu Apelacyjnego w (...)

z dnia 8 listopada 2013 r., sygn. akt I ACa (...),

1) odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;

2) zasądza od powoda na rzecz pozwanych P. Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w G. i Przedsiębiorstwa Inżynieryjno - Technicznego "T." Spółki Akcyjnej w G. kwotę 1800 zł (jeden tysiąc osiemset) i na rzecz J. K. kwotę 1200 zł (jeden tysiąc dwieście) tytułem kosztów postępowania kasacyjnego.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym wyrokiem Sąd Apelacyjny w (...) oddalił apelacje obu stron od wyroku Sądu Okręgowego w G. z dnia 8 marca 2013 r., którym zasądzono solidarnie od pozwanych na rzecz powoda kwotę 63 468,73 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 29 maja 2011 r., a w pozostałej części powództwo oddalono.

Powód w skardze kasacyjnej powołał podstawę przewidzianą w art. 398³ § 1 pkt 1 k.p.c., a we wniosku o przyjęcie jej do rozpoznania przyczynę objętą art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. Występowanie istotnego zagadnienia prawnego połączył z koniecznością udzielenia odpowiedzi na pytanie "czy w przypadku niewykonania przez wykonawcę robót budowlanych określonego w art. 651 k.c. obowiązku polegającego na zawiadomieniu inwestora w przypadku dostrzeżenia wad projektu dostarczonego przez inwestora, można obarczać inwestora odpowiedzialnością, w oparciu o art. 362 k.c., za szkodę będącą wynikiem wadliwości wykonania obiektu będących wynikiem wadliwości projektu budowlanego?"

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona (art. 398⁹ § 1 k.p.c.). Skarżącego obciąża powinność sformułowania i uzasadnienia wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania w nawiązaniu do tych przesłanek (art. 398⁴ § 2 k.p.c.). Tylko w ten sposób może być osiągnięty cel wymagań przewidzianych w art. 398⁴ § 2 k.p.c. Rozstrzygnięcie Sądu Najwyższego w kwestii przyjęcia bądź odmowy przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania stanowi konsekwencję oceny, czy okoliczności powołane przez skarżącego odpowiadają tym, o których mowa w art. 398⁹ § 1 k.p.c.

Powołanie przez skarżącego przyczyny objętej art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. obliguje go do przedstawienia problemu o charakterze abstrakcyjnym nierozstrzygniętego w dotychczasowym orzecznictwie, wymagającego pogłębionej wykładni (por. np. postanowienie Sądu Najwyższego z 2 października 2001 r., I PKN 129/01, OSNP 2003, nr 18, poz. 436). W postanowieniu z 23 marca 2012 r.,

II PK 284/11 (niepubl.) Sąd Najwyższy wyjaśnił, że zagadnieniem prawnym jest zagadnienie, łączące się z określonym przepisem prawa materialnego lub procesowego względnie uregulowaniem prawnym, których wyjaśnienie ma nie tylko znaczenie dla rozstrzygnięcia konkretnej sprawy, ale także dla rozstrzygnięcia innych podobnych spraw (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 10 maja 2001 r., II CZ 35/01, OSNC 2002, nr 1, poz. 11; z dnia 11 stycznia 2002 r., III CKN 570/01, OSNC 2002, nr 12, poz. 151; z dnia 14 lutego 2003 r., I PK 306/02, niepubl.; z dnia 14 grudnia 2004 r., III CK 585/04, niepubl.; z dnia 26 września 2005 r., II PK 98/05, OSNP 2006, nr 15-16, poz. 243; niepubl.; z dnia 4 sierpnia 2006 r., III CZ 47/06, niepubl.; z dnia 22 listopada 2007 r., I CSK 326/07, niepubl.; z dnia 26 czerwca 2008 r. I CSK 108/08, niepubl., z dnia 19 stycznia 2012 r., I UK 325/11, niepubl.). Zagadnienie prawne uzasadniające wniosek o rozpoznanie skargi kasacyjnej powinno być sformułowane jako problem prawny wymagający rozstrzygnięcia oraz uargumentowane przez podanie i określenie przepisów prawa, których wykładnia prowadzi do rozbieżnych ocen.

Sformułowane przez skarżącego pytanie i obszerne uzasadnienie nie pozwalają na stwierdzenie, że wystąpiło istotne i nowe zagadnienie prawne. Wątpliwość dotycząca możliwości przyjęcia przyczynienia się do powstania szkody przez inwestora (art. 362 k.c.) w przypadkach określonych w art. 651 k.c. oraz wadliwości wykonawstwa, należy ocenić jako związaną ze stosowaniem prawa. Wykładnia obu tych uregulowań prawnych była przedmiotem wypowiedzi Sądu Najwyższego, podobnie jak i zasad odpowiedzialności wszystkich uczestników inwestycji mających charakter umowy o dzieło, czy umowy o roboty budowlane. Nie ma podstaw do uznania, że osadzone w realiach tej sprawy zagadnienie ma charakter nowego i nierozwiązanego dotychczas problemu prawnego o abstrakcyjnym wymiarze.

W postępowaniu przed Sądem drugiej instancji nie doszło do nieważności postępowania, której podstawy Sąd Najwyższy bierze pod rozwagę z urzędu w granicach zaskarżenia.

Z powyższych względów Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania na podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c. Orzeczenie o kosztach

postępowania kasacyjnego wynika z zasady odpowiedzialności za wynik sprawy, objętej art. 98 § 1 w związku z art. 391 § 1 i art. 398²¹ k.p.c.